

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De daemone, qui in specie hominis militi fideliter seruiuit, cap. 36.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

pertus. Puto hunc Oliuerum fuisse eundem, de quo supra dictum est cap. iv. Quid plura? Ascendit turrim, & saltauit, sed post saltum surgere non valuit. Mirantibus turbis, quare non surgeret, & ignorantibus causam mortis eius, propter amplam quam induerat cap-pam ad capiendum ventum, propius accedentes, hominemque de terra leuantes, inuenerunt omnia viscera eius effusa. Ecce sic diabolus ministros suos remunerat, corpora quidem occidendo, & animas in penas æternas detrudendo. De quarum cruciatibus in dist. xij. audies sufficienter. **APOLLONIVS**: Quantum considero ex iam dicto Oliuero, non omnes dæmones æqualiter sunt mali. **CÆSARIVS**: In quibus in celo amplius extensa fuerat contra creatorem superbia atque inuidia, in his vsque hodie magis viget ad nocendum malitia. Quidam, vt dicitur, aliis cum Lucifero contra Deum se extollentibus, simpliciter consenserunt, & hi quidē cum cæteris ruerunt, sed cæteris minus mali sunt, hominēsque minus lædunt, sicut ex-empla subiecta explanabunt.

CAPVT XXXVI.

Non omnes dæmones æqualiter malos esse, neque aliquē hominibus nocere.

Dæmon quidam Adolescentis venusti speciem induens, ad quendam militē venit, obsequiū suum illi offerens: cui cum multum placeret, tā in decore quā in sermone, gratāter ab eo susceptus est. Qui mox militi seruire cœpit tā diligēter, & tā timidē, tam fideliter, & tam iocundē, vt satis ille miraretur. Nunquā equum suum ascēdit, nunquā descendit, quin ille præparatus esset, & genu flexo strepā teneret; discretum, prouidum, & hilarē semper se exhibuit. Die quadā, dū simul equitarēt, & venisēt ad fluuiū quendā magnum, miles respiciēs, & plures ex inimicis suis mortalibus post eos venire considerans, ait seruo: Mortui sumus, ecce inimici mei post me festinant, fluuius ex opposito est, nullus superest locus refugij, aut occidēt me, aut capiēt. Tunc ille: Ne timeas domine, vadum fluminis huius bene noui, sequere tantum me, bene euademus. Respondente milite: Nunquam homo fluuium istum in hoc loco transuadavit, (pc

spe tamen euasione, seruum ducem secutus, sine periculo venit ad littus. Et ecce eis transpositis, hostes ex opposito littore cōsistentes mirati sunt, dicētes: Quis vnquam audiuit vadum in flumine isto? Non alius nisi diabolus istum transuexit, timētēque reuersi sunt. Prōcessu verò temporis accidit, vt militis vxor infirmaretur vsque ad mortem, in qua dum omnes medicorum artes defecissent, ait iterum dæmon domino suo: Si domina mea inungeretur lacte leonino, statim sanaretur. Dicēte milite: Vnde haberetur lac tale? Respondit ille: Ego afferam. Qui vadens, & post spatiū vnus horæ rediēs, vas plenum secum attulit, quo cū fuisset peruncta, mox meliorata, pristinū recuperauit vigore. Cui cū diceret miles, vnde habuisti tā citò lac istud? Respondit: De montibus attuli Arabiæ, recedens a te in Arabiā iui, leonæ speluncā intraui, catulos abegi, & ipsam mulsi, sicq; reuersus sum ad te. Stupente milite ad verba ista, & dicēte: Quis ergo es tu? Respondit ille: Non solliciteris de hoc, seruus enim tuus sum ego. Instante milite, tandem confessus est, dicens: Dæmō ego sum, vnus ex illis qui cū Lucifero ceciderunt. Tunc magis milite stupente, subjunxit: Si natura diabolus es, quid est quòd tā fideliter seruis homini? Respondit dæmō: Magna est mihi consolatio, esse cum filiis hominum. Dicente milite: Non audeo de cætero vt seruitio tuo. Iterum ille respondit: Hoc pro certo scias, quia si me tenueris, nunquam a me vel propter me aliquid mali tibi eueniet. Non audeo, inquit, sed quicquid pro mercede tua postulaueris, licet dimidium bonorum meorum, libens tradā tibi. Nunquam homō homini seruiuit tam fideliter & tam vtiliter: per tuam prouidentiam iuxta fluuium mortem euasi, per te vxor mea recepit sanitatem. Tunc dæmon: Ex quo tecum esse non potero, nil pro seruitio meo, nisi quinque solidos requiro. Quos cū recepisset, militi illos reddidit, dicēs: Peto vt ex eis nolā cōpares, & super tectum pauperis illius ecclesiæ ac desolatae suspendas, vt per eam saltem dominicis diebus fideles ad diuinum conuocentur officium. Sicque

ab oculis eius disparuit. APOLLONIVS: Quis vnquam tale aliquid de diabolo speraret? CÆSARIVS: Dicam tibi aliud, vt sic dicam, diabolicæ bonitatis exemplum, quod non minus isto mireris.

CAPVT XXXVII.

Eodem anno, quo rex Philippus primùm ascendit contra Ottonem postea Imperatorem: miles quidam honestus Euerhardus nomine, de villa quæ Ambula vocatur natus, grauiiter infirmabatur. Cui cum rapta fuisset materia in cerebrũ ita cepit furere, vt propriam coniugem, ante infirmitatem multum dilectam, in tantum haberet exosam, vt illam neque videre neque audire posset. Die quadam diabolus in forma hominis infirmo apparens ait: Euerharde, vis ab vxore tua separari? Respondente illo: Hoc omnibus modis desidero. Subiunxit diabolus: Ego te in equo meo ducam Romam, bene obtinebimus a Papa, vt diuortium faciat inter te & illam. Quid plura? Visum est militi vt equum inuitantis ascenderet, vt Romam cum illo post tergum eius sedens pergeret, vt illo pro se allegante, Papa eum ab vxore coram Cardinalibus solenniter separaret, ipsumque diuortium litteris pontificalibus atque bullatis confirmaret. Mirantes, ab eadem hora, qua sic mirabiliter infirmi spiritus à diabolo raptus est, ita corpus iacebat exangue, vt tantum modicum caloris in eius pectore sentiretur, propter quod a sepultura dilatus est. Milite, vt sibi videbatur, nimis gaudente diuortij causa, ait diabolus: Vis modò vt ducam te Hierosolymam, vbi Dominus tuus crucifixus est atque sepultus, necnon & ad reliqua sacra loca, quæ Christiani videre desiderant? Ex his verbis maximè postea intellexit illum dæmonem fuisse. Respondente illo, Volo & desidero: Spiritus spiritum repente per mare trãstulit, & in basilica dominici sepulcri deposuit: deinde ostendit ei loca reliqua, in quibus orationes suas fecit. Ad quem iterum ait: Vis etiam videre Sephadinum inimicum vestrum, eiusque exercitum? Cui cum diceret: Volo, ductus est in momento ad loca castrorum, viditque illo demonstrante regem